

با عرض سلام و درود فراوان خدمت آقای شهبازی عزیز و مهربان و همه دوستان عزیز و کودکان عشق و عزیز

ابیاتی از برنامه ۸۶۰

کعبه جانها تویی، گرد تو آرم طواف
جغد نیم، بر خراب هیچ ندارم طواف
مولوی، دیوان شمس، غزل شماره ۱۳۰۵

ای زندگی، تو کعبه جانهای زنده هستی. تو هشیاری بی‌فرم هستی. تو جاودانه هستی. تو بی‌نهایت و ابدیت هستی. من گرد تو طواف می‌کنم گرد تو می‌چرخم. من این جغد بدشگون و خرابکار من‌ذهنی نیستم. من این هشیاری جسمی نیستم. من این فکرهایم نیستم. بنابراین حول محور خرابکاری و خرابی و بی‌سامانی و بی‌نظمی که من‌ذهنیم ایجاد می‌کند نمی‌گردم.

چون ز زنده مرده بیرون می‌کند
نفس زنده سوی مرگی می‌تند
مولوی، مثنوی، دفتر پنجم، بیت ۵۵۰

خداوند می‌گوید: «زندگی، چون از این مردگی من‌ذهنی خودش را بیرون می‌کند. این مردگی دائماً به خودش لطمه می‌زند». و این حالت جغدیت و بدشگونی من‌ذهنی‌ام هست و اگر من‌ذهنی داشته باشم اتفاقات خوب برایم نخواهد افتاد.

طواف کعبه دل کن اگر دلی داری
دلست کعبه معنی، تو گل چه پنداری
مولوی، دیوان شمس، غزل شماره ۳۱۰۴

پس می‌گوید: «تو دور کعبه دل بگرد اگر دلی داری»، یعنی اگر دل را، فضا را باز کردی. چون این کعبه معنی، کعبه معنوی و واقعی، دل خالی و عدم هست. تو چرا فکر کردی که این باید از جنس گل یا همانیدگی‌ها بشود؟

فعل توست این غصه‌های دم به دم
این بود معنی قد جفا لقلقم
مولوی، مثنوی، دفتر پنجم، بیت ۳۱۸۲

اینکه خداوند زندگی مرا چه در درون و چه در بیرون ترسیم می‌کند. الان یک جوری هستم، چون در مرکز همانیدگی‌ست. غصه‌های دم به دم به خاطر فکر و عملم که برحسب من‌ذهنی است پیش می‌آید، چرا که فهمیده‌ام این من‌ذهنیم بدشگون است.

طواف کعبه صورت حقت بدان فرمود
تا به واسطه آن دلی به دست آری
مولوی، دیوان شمس، غزل شماره ۳۱۰۴

می‌گوید: به این دلیل به شما گفتند بروید مکه، و این کعبه را دورش هفت بار بگردید، چون این نمادگونه هست. چون یاد بگیرم چطور می‌توانم اطراف کعبه دل بگردم، و یاد بگیرم یک دلی واقعی را به دست بیاورم، یعنی یک دل خالی و عدم، آنموقع دیگر نه خودم را نه دیگران را می‌رنجانم.

هزار بار پیاده طواف کعبه کنی
قبول حق نشود گر دلی بیازاری
مولوی، دیوان شمس، غزل شماره ۳۱۰۴

می‌گوید: مرکز ما اول عدم و خالی بود. آمدیم با چیزها و فکرها و باورها همانیده شدیم و می‌خواهیم این همانیدگی‌ها را نگه داریم. برویم مکه و دور آن بگردیم، همانیدگی‌ها بماند و پیاده هم می‌رویم درد و زجر می‌کشیم و فکر می‌کنیم این ثواب دارد. می‌گوید: «نه، ندارد، تو باید فضا باز کنی و دلی که دوباره از جنس خلأ و عدم است، یعنی زنده به آن (خدا) هست بدست بیاری». در اینصورت نه خودمان را و نه دیگران را آزار می‌دهیم.

ممنون و سپاسگزارم از آقای شهبازی عزیز و مهربان و همه دوستان عزیزی که در این راه بزرگ، این برنامه را یاری می‌کنند.

با احترام

شاگردتان شهین از کرمان